

Δανεικά κι αγύριστα στον Ιουδαιοχριστιανισμό

✘ «Εάν δανείζητε παρ' ων ελπίζετε απολαβείν, ποία υμίν χάρις εστί; και γαρ αμαρτωλοί αμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα απολάβωσι τα ἴσα, πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και δανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και ἔσται ο μισθός υμών πολὺς, και ἔσεσθε υιοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτός χρηστός ἐστίν ἐπὶ τους ἀχάριστους και πονηρούς» (Κατά Λουκάν 6: 34-35).

[Μετάφραση: «Εάν δανείζετε σ' εκείνους, ἀπὸ τους οποίους περιμένετε να πάρετε πίσω τα δανεικά, ποια ευμένεια σας αρμόζει; Διότι και οι αμαρτωλοὶ δανείζουν τους αμαρτωλοὺς, για να λάβουν ἀπὸ αυτούς τα ἴσα. Ἀλλά σεις να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευεργετείτε και να δανείζετε, χωρίς να αποβλέπετε σε καμμία ανταπόδοση και θα εἶναι ο μισθός σας πολὺς και θα εἴστε παιδιά του Ὑψίστου, διότι και αὐτός εἶναι αγαθός και ευεργετικός και προς αυτούς ἀκόμη τους ἀχάριστους και πονηρούς».]

Ο ισχυρισμός «να δανείζετε, χωρίς να αποβλέπετε σε καμμία ανταπόδοση» ἀλλάζει το νόημα του ρήματος «δανείζω». Σημαίνει πλέον «χαρίζω». Το αποκαλούμενο και «ιερό βιβλίο» αποτέλεσε για μία και πλέον χιλιετηρίδα το μόνο ἀνάγνωσμα για τα εκατομμύρια των Ελλήνων που βρέθηκαν κάτω ἀπὸ τον ζυγό της ιδεολογικής και φυσικής αὐτῆς παρακμῆς του Ἑλληνισμοῦ.

Στα δύο αὐτά ἀποσπάσματα του «ευαγγελιστοῦ» Λουκά συναντάμε τους ἀκρογωνιαίους λίθους της εθνικῆς μας συντριβῆς:

1. Την υλική μας εξουθένωση συστήνοντας: «Σκόρπιζε τα χρήματά σου σε ὅποιον ἀπατεῶνα σου ζητάει δανεικά και αγύριστα».
2. Τον ἠθικό μας εκμαυλισμό προτείνοντας ως παγκόσμια πρωτοτυπία να αγαπάμε τους εχθρούς μας.

Ὅσον ἀφορὰ το πρώτο, οι «οικονομικές» συμβουλές που υπάρχουν στο «ιερό βιβλίο» συνοψίζονται στην φράση: «Οι καλοὶ χριστιανοὶ πρέπει να πεθαίνουν στην πείνα».

Ὅσον ἀφορὰ το δεύτερο, «Πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών», ἔχουμε φτάσει σε τέτοια ἠθική και πνευματική κατάντια που μας ἐπέισαν πως πρόκειται για μια ὑψιστη φιλοσοφική ἀρχή που δεν κατάφεραν οὔτε οι φιλόσοφοι πρόγονοὶ μας να διατυπώσουν.

Συμπέρασμα λανθασμένο ἀλλά βολικό: Ο Χριστιανισμός εἶναι ἀνώτερος του

Ελληνισμού.

Επειδή το παράλογο έχει μεταβληθεί σε εγγενές χαρακτηριστικό του Έλληνα, με την λογική αυτή θα έπρεπε ο Ισοκράτης να γράφει λόγια αγάπης προς τους Πέρσες, ο Κολοκοτρώνης και όλοι οι αγωνιστές της Επανάστασης θα έπρεπε να πετάξουν τα όπλα τους και να αγκαλιάσουν τον πολυλατρεμένο τους εχθρό τον Τούρκο, οι ελληνικοί πληθυσμοί να στήσουν αγάλματα στους εκπολιτιστές Βανδάλους και στους γενοκτόνους κάθε φυλής και ιδεολογίας που ασέλησαν στο έθνος μας.

Πηγή: ermionh.blogspot.com